

הָזֶה שָׁכִיב גּוֹפֵא בְּלֹא רוּחָא, והיה אדם שוכב בלי רוח וְחִיזוּ דִּילֵיהּ יְרוּקָא הָוָה, והמראה שלו ירוק היה וְכָל אֵינּוֹן רוּחִין סָחָרִין עֲלֵיהּ. וכל אותם הרוחות מסבבות אותו.

הקב"ה ברא את אדה"ר כלול משתי בחינות זכר ונקבה

בְּתֵהִיא שְׁעֵתָא נְחִית עֲנָנָא חַד, באותה שעה ירד ענן אחד וְדָחָא (וְזָרִיק) לְכָל אֵינּוֹן רוּחִין. ודחה וזרק את כל אותם הרוחות כדי שהנשמה תכנס נקיה ולא תטמא ע"י אותם רוחות (רמ"ק) וּבְשְׁעֵתָא דָּא כְּתִיב, ועל שעה זאת כתוב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בִּינָה תוֹצֵא הָאָרֶץ מַלְכוּת נַפְשׁ תִּיְהֶה נֶפֶשׁ הָאָדָם כְּלוּלָה מִזְכָּר וּנְקֵבָה שְׁנֵיהֶם נִקְרְאוּת חַיָּה (מק"מ) וְהָא אֹקִימָנָא, דְּנִוְקָבָא אֶתְעַבְרַת מִן דְּכּוּרָא מִן הָהוּא נַפְשׁ דְּאָדָם, והרי העמדנו שהנקבה שהיא המלכות התעברה מהזכר שהוא ז"א (מק"מ) וְהִיא אֶפִּיקַת הָהוּא רוּחָא, לְנִשְׁבָּא בֵּיהּ בְּאָדָם, והיא הוציאה את אותו רוח לנשב אותו באדם כְּלִיל מְתָרִין סְטָרִין פְּדָקָא חַיִּי, כלול משתי בחינות זכר ונקבה כראוי (רמ"ק) הָדָא הוּא דְּכְתִיב, זהו שכתוב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאֶפְיוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. לְנֶפֶשׁ חַיָּה מִפְּשׁ. נפש חיה שכלול מזכר ונקבה (רמ"ק) וּמֵאֵן דְּאֶסְתַּפֵּק בְּהֵאֵי, בְּגִין דְּלֹא יָדַע, ומי שמסופק בזה כי לא יודע מה הכוונה לנפש חיה אֵי חַיָּה זֶה הִיא חַיָּה תְּתָאָה, או חַיָּה דְּשָׂמָה יִשְׂרָאֵל, איזו חיה היא אם חיה התחתונה שזה המלכות או חיה העליונה

ישראל שזה התפארת (רמ"ק) או מְדַכּוֹרָא או מְנוֹקְבָא. שהספק אם זה בחינת זכר כנגד ז"א או נקבה כנגד המלכות אֲבֵל לָא כְּתִיב לְנַפֵּשׁ הַחַיָּה, אבל אין בזה ספק כי לא כתוב לנפש חיה בה"ה הידיעה שמשמע בחינה אחת אֵלֵא לְנַפֵּשׁ חַיָּה סֶתֶם, דְּמִשְׁמַע פְּלֵא. אלא לנפש חיה סתם שמשמע כל הבחינות שנשמת אדה"ר היתה כלולה בין מז"א ובין מנוק'.
 אדם וחיה נבראו דו פרצופין עם נשמה אחת

וְכַד קָם אָדָם, הַיּוֹת נּוֹקְבַתִּיה תְּקוּעָה בְּסִטְרוֹי. וכאשר עמד אדם היתה נקבתו עומדת בצידו וְהָיָא נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא דְבִיָּה, הָוָה אֲסַגֵּי לְהָאֵי סִטְרָא, וְלְהָאֵי סִטְרָא, וְסַגֵּי לְהָאֵי וְלְהָאֵי, ואותה נשמה קדושה שבו היתה מתגדלת לצד אדם ולצד חיה והיה מספיק לאדם ואשתו בְּגִין דְּהִכִּי אֲתַפְּלִילָת. בגלל שכך הנשמה היתה כלולה מזכר ונקבה לְבַתֵּר נָסַר קַדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא לְאָדָם, וְתַקִּין לְנוֹקְבֵיָהּ, ואח"כ נסר הקב"ה את אדם ותיקן את נוקבתו בפני עצמה הָרָא הוּא דְכְּתִיב זהו שכתוב (בראשית ב) וַיִּבֶן יי' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע וְגו'. אֶת הַצֶּלַע הָאֵא אֲוֹקִימָנָא, את הצלע כמו שביארנו שהיתה בצידו ולא כאותם שפירשו שנבנתה מבנין חדש (רמ"ק) בְּמָה דְאֵתָּ אָמַר כמו שכתוב (שמות כו) וְלַצֶּלַע הַמִּשְׁכָּן לצד המשכן כי חיה לא היתה זנב אלא בצידו. וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם, בְּתַקּוּנָהָא כְּכֹלָה לְחוּפָה. והקב"ה הביאה לאדם מתוקנת בכ"ד קישוטי כלה ככלה לחופה (רמ"ק).

לילית הרשעה מזומנת להחטיא בני העולם וכאשר הקב"ה יחריב את רומי
הרשעה שם לילית תשכון

כִּי־יִוֹן דְּחַמַּת לַיְלִית דָּא, עֲרַקַת, וְהִיא בְּכַרְכֵי יַמָּא, כִּי־יִוֹן

שראתה לילי"ת כך שהקב"ה תיקן וקישט והכשיר את חוה ברחוה משם והיתה

נמצאת בכרכי הים **וְעַד כְּעַן הִיא זְמִינָא לְאַבְאָשָׁא בְּנֵי עָלְמָא.**

ועד עכשיו היא מזומנת להחטיא את בני העולם **וְכַד זְמִין קְדָשָׁא בְּרִידְךָ**

הוּא לְחַרְבָּא רוּמֵי רְשִׁיעָתָא, וְלִמְהוּי חוּרְבָן לְעָלְמִין,

וכאשר יזמין הקב"ה להחריב את רומי הרשעה ותהיה חרבה לעולמים **יְסַלַק לְהָאֵי**

לַיְלִית, וְיִשְׁרִי לָהּ לְהָאֵי חוּרְבָּא, יסלק את לילי"ת וישים אותה באותו

חורבן **בְּגִין דְּהִיא חוּרְבָּנָא דְעָלְמָא.** בגלל שהיא חורבן של העולם

הָדָא הוּא דְכְּתִיב, זהו שכתוב (ישעיה לד) **אֲנִי שָׁם** ששם בחורבן רומי

הַרְגִיעָה לַיְלִית וּמְצָאָהּ לָהּ מְנוּחָה. ששם לילי"ת תשכון.

בספרי הקדמונים מפורש הענין אחרת שכל זמן שאדם וחוה לא היו מתוקנים

לילית היתה מזדווגת עם אדה"ר

וּבְסַפְרֵי קְדָמָי אַמְרֵי, אולם בספרי הקדמונים כתוב שזה ספר בן סירה

(רמ"ק) **דְּאִיהִי עֲרַקַת מִן אָדָם מִקְדָּמַת דְּנָא,** שהיא

ברחה מן האדם לפני תיקון חוה שמעולם לא נזקק לילי"ת (רמ"ק) **וְאֲנִן לָא תִינָן**

הָכֵי, ואנחנו לא למדנו כן **בְּגִין דְּהָא נוֹקְבָא דָּא אֲשַׁתְּפַחַת**

עֲפִייהַ, כי זאת הנוקבה לילי"ת היתה מצויה עימו **אַבְל עַד לֹא קָמַת הָאִי נֶפֶשׁ** (ס"א דְהָא נֹקְבָא דָא לֹא אֲשַׁתְּכַחַת עֲפִייהַ אַבְל עַד לֹא אֲתַתְּקַנַּת נֹקְבָא דָא) **עֲפִייהַ דְאָדָם כְּדָקָא יְאוּתַ**, ומכל מקום כל זמן שלא היתה נפש האדם וחיה מתוקנת כראוי **הֵוֹת מְזַדְוֹנָא עֲפִייהַ** היתה לילי"ת מזדווגת עימו **וְכַד הָאִי אֲתַתְּקַנַּת עֲפִייהַ כְּדָקָא יְאוּתַ**, ומתי שנתקנה חוה עם אדם כראוי **עֲרַקַת הִיא לִימָא, וְזַמְיָנָא לְאַבְאֲשָׁא בְנֵי עֲלָמָא**. ברחה לילי"ת לים ומזומנת משם להחטיא את בני העולם.

עצה שפלוגית לא תזיק לוולד

אֲסוּוֹתָא [קלט] **לְהָאִי**, עצה ורפואה לזה שפלוגית לא תזיק לאותו וולד שנולד **בְּהֵיִא שְׁעָתָא דְאֲזְדָוּג בְּר נֶשׁ בְּאַתְתִּיהַ**, באותה שעה שמזדווג אדם עם אשתו **יְכוּיִן לְבִייהַ בְּקְדוּשָׁה דְמֵאֲרִי**, יכון ליבו בקדושת אדונו **וְלִימָא הָכִי**, ויאמר כך **עֲטִיפָא בְּקֶטְפָא אֲזַדְמֵנַת**, את הלילי"ת העטופה בסדין ומזומנת כאן (מק"מ) **שְׂאֲרִי שְׂאֲרִי**, תתירי תתירי את קשרך **לֹא תַעֲזוּל וְלֹא תַנְפּוֹק**, לא תכנסי בסדין ולא תוצאי

אור הרשב"י

החיד"א בניצוצי אורות כתב שלא קיבלנו לומר לחש זה וכתב באגרות הרמ"ז (סימן י"ב) שאין לנו כח היום ע"י הלחש לדחות את המזויקים וכדי לא להתגרות בחיצונים שב ואל תעשה עדיף ע"ש.

[קלט] בכדי להבין את המאמר הבא נקדים מש"כ הדמשק אליעזר שכאדם רוצה להזדווג עם אשתו מקדימה הלילי"ת ומתלבשת בסדין כדי לקבל את שארית הטיפות שנשאר על הסדין ועיד"ז יש לה כח לשלוט בולד שנוצר ולהזיק לו וע"כ צריך לומר לחש זה אולם

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000